Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PRIIT PIKAMÄE
prednesené 4. októbra 2024 [1]

Spojené veci C-313/23, C-316/23 a C-332/23

Inspektorat kăm Visšia sădeben săvet

[návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Sofijski rajonen săd (Okresný súd Sofia, Bulharsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ – Súdny dozorný orgán, ktorý má právomoc navrhnúť začatie disciplinárneho konania proti sudcom a prokurátorom – Ponechanie členov súdneho Dozorného orgánu vo funkcii po skončení ich funkčného obdobia stanoveného zákonom – Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Pojem ‚prevádzkovateľ' – Určenie účelov a prostriedkov spracúvania vnútroštátnym právom – Bezpečnosť osobných údajov – Súdny orgán povoľujúci súdnemu Dozornému orgánu prístup k osobným údajom o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a členov ich rodín"

I. Úvod

1. V prejednávanej veci má Súdny dvor po prvýkrát príležitosť rozhodnúť o zlučiteľnosti vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá povoľuje členom súdneho dozorného orgánu s právomocami v oblasti disciplinárnych konaní proti sudcom a prokurátorom pokračovať vo výkone funkcie *de facto* a na dobu neurčitú aj po uplynutí ich zákonom stanoveného funkčného obdobia, s článkom 19 ZEÚ.

2. Umožní tiež Súdnemu dvoru pokračovať v práci na výklade nariadenia (EÚ) 2016/679 [2] tým, že spresní jednak svoju judikatúru týkajúcu sa určenia prevádzkovateľa spracúvania osobných údajov a jednak účel súdneho prostriedku nápravy stanoveného v článku 79 ods. 1 tohto nariadenia.

[1] Jazyk prednesu: francúzština.

[2] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1, ďalej len „GDPR").

II. Právny rámec

A. Právo Únie

3. V prejednávanej veci sú relevantnými ustanoveniami článok 19 ZEÚ, článok 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ako aj články 4, 5, 32, 33 a 79 GDPR.

B. Bulharské právo

1. Ústava Bulharskej republiky

4. Článok 117 ods. 2 Konstitucija na Republika Bălgarija (Ústava Bulharskej republiky, ďalej len „bulharská Ústava“) v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej stanovuje:

„Súdnictvo je nezávislé. Sudcovia, prísediaci, prokurátori a vyšetrujúci sudcovia sú pri výkone svojej funkcie viazaní iba zákonom.“

5. Článok 132a tejto Ústavy v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej stanovuje:

„1. V rámci Najvyššej súdnej rady sa zriadi dozorný orgán. Skladá sa z hlavného inšpektora a desiatich inšpektorov.

2. Hlavného inšpektora volí Národné zhromaždenie dvojtretinovou väčšinou svojich poslancov na obdobie piatich rokov.

3. Inšpektorov volí Národné zhromaždenie na obdobie štyroch rokov v súlade s postupom stanoveným v odseku 2.

4. Hlavný inšpektor a inšpektori môžu byť opätovne zvolení, nie však na dve po sebe nasledujúce funkčné obdobia.

…

6. Dozorný orgán preveruje činnosť orgánov súdnej moci bez toho, aby zasahoval do nezávislosti sudcov, prísediacich, prokurátorov a vyšetrujúcich sudcov pri výkone ich právomocí. Dozorný orgán vykonáva kontroly integrity a konfliktov záujmov sudcov, prokurátorov a vyšetrujúcich sudcov, ich majetkových priznaní a identifikácie konaní poškodzujúcich dobrú povesť súdnictva a konaní spojených so zasahovaním do nezávislosti sudcov, prokurátorov a vyšetrujúcich sudcov. Hlavný inšpektor a inšpektori sú pri výkone svojich právomocí nezávislí a riadia sa iba zákonom.

7. Dozorný orgán koná z úradnej moci na podnet občanov, právnických osôb a štátnych orgánov vrátane sudcov, prokurátorov a vyšetrujúcich sudcov.

…

10. Podmienky a postup voľby a odvolania hlavného inšpektora a inšpektorov, ako aj organizácia a činnosť Dozorného orgánu sú stanovené zákonom.“

2. Zákon o súdnej moci

6. Článok 46 Zakon za sădebnata vlast (zákon o súdnej moci) (DV č. 64 zo 7. augusta 2007) znie:

„Národné zhromaždenie volí hlavného inšpektora a každého z inšpektorov jednotlivo dvojtretinovou väčšinou.“

7. Článok 54 tohto zákona stanovuje:

„1. Dozorný orgán

…

(2) kontroluje organizáciu začatia a priebehu súdnych konaní, trestných stíhaní prokuratúrou a vyšetrovaní, ako aj skončenia vecí v stanovených lehotách;

…

(6) navrhuje disciplinárne sankcie voči sudcom, prokurátorom, vyšetrujúcim sudcom a administratívnym vedúcim predstaviteľom súdnej moci;

(7) vydáva upozornenia, návrhy a správy pre iné štátne orgány vrátane orgánov súdnictva;

(8) vykonáva kontroly integrity a konfliktov záujmov sudcov, prokurátorov a vyšetrujúcich sudcov, ich majetkových priznaní a identifikácie konaní poškodzujúcich dobrú povesť súdnictva a konaní spojených so zasahovaním do nezávislosti sudcov, prokurátorov a vyšetrujúcich sudcov;

…

(15) kontroluje spracúvanie osobných údajov v prípadoch uvedených v článku 17 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov.

2. Pri výkone kontroly uvedenej v odseku 1 bode 15 Dozorný orgán plní úlohy a vykonáva právomoci stanovené zákonom o ochrane osobných údajov.

…“

8. Článok 175a uvedeného zákona v odseku 1 stanovuje:

„Sudcovia, prokurátori a vyšetrujúci sudcovia predkladajú [Dozornému orgánu] tieto vyhlásenia:

(1) majetkové priznanie a vyhlásenie o neexistencii konfliktu záujmov v dvoch častiach;

(2) vyhlásenie o zmene okolností v porovnaní s vyhlásením podľa bodu 1 v časti týkajúcej sa konfliktov záujmov uvedených v článku 175b ods. 1 bodoch 11 až 13 a pôvodu finančných prostriedkov v prípade predčasného splatenia dlhov a úverov.

…“

9. Článok 175b ods. 4 toho istého zákona znie:

„Sudcovia, prokurátori a vyšetrujúci sudcovia deklarujú majetok a príjmy svojho manžela/manželky alebo osôb, s ktorými žijú *de facto* ako manželia, a svojich neplnoletých detí.“

10. Článok 175e zákona o súdnej moci stanovuje:

„1. [Dozorný orgán] overí pravdivosť deklarovaných skutočností do šiestich mesiacov od uplynutia lehoty na podanie vyhlásenia.

…

6. [Dozorný orgán] môže získať informácie z informačných systémov uvedených v článkoch 56 a 56a zákona o úverových inštitúciách. Hlavný inšpektor a inšpektori [Dozorného orgánu] môžu požiadať o sprístupnenie bankového tajomstva rajonen săd [okresný súd], v ktorého obvode má dotknutá osoba bydlisko, pokiaľ nebol udelený súhlas podľa článku 62 ods. 5 bodu 1 zákona o úverových inštitúciách. Súhlas sa udeľuje [Dozornému orgánu] písomne bez notárskeho osvedčenia pravosti podpisu na formulári schválenom hlavným inšpektorom.“

3. Zákon o úverových inštitúciách

11. Zakon za kreditnite instituciji (zákon o úverových inštitúciách) (DV č. 59 z 21. júla 2006) v článku 62 v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej stanovuje:

„1. Zamestnancom banky, členom riadiacich a dozorných orgánov bánk, zamestnancom Bulharskej národnej banky (BNB), zamestnancom a členom správnej rady Fondu na ochranu vkladov, likvidátorom, dočasným správcom a správcom konkurznej podstaty, ako aj všetkým ostatným osobám pracujúcim pre banku sa zakazuje poskytnúť alebo použiť vo svoj vlastný prospech alebo v prospech svojich rodinných príslušníkov informácie tvoriace bankové tajomstvo.

2. Bankové tajomstvo tvoria skutočnosti a okolnosti, ktoré vplývajú na stavy a operácie na účtoch a vklady klientov banky.

…

5. S výnimkou BNB a na účely a za podmienok uvedených v článku 56 banka môže poskytnúť informácie týkajúce sa jednotlivých klientov uvedené v odseku 2 iba:

(1) s ich súhlasom;

(2) na základe rozhodnutia súdu prijatého v súlade s odsekmi 6 a 7;

…

6. Súd môže tiež nariadiť poskytnutie informácií uvedených v odseku 2 na žiadosť:

…

(12) hlavného inšpektora alebo inšpektora [Dozorného orgánu].

7. Sudca rajonen săd [okresný súd] vydá v senáte odôvodnené rozhodnutie o žiadosti uvedenej v odseku 6 najneskôr do 24 hodín od doručenia žiadosti, pričom uvedie obdobie, na ktoré sa informácie uvedené v odseku 1 vzťahujú. Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

…“

4. Zákon o ochrane osobných údajov

12. Článok 17 Zakon za zaštita na ličnite danni (zákon o ochrane osobných údajov) (DV č. 1 zo 4. januára 2002) stanovuje:

„1. [Dozorný orgán] monitoruje a kontroluje dodržiavanie [GDPR], tohto zákona a aktov v oblasti ochrany osobných údajov, ak osobné údaje spracúvajú:

(1) súdy pri výkone svojich právomocí orgánov súdnej moci a

(2) prokuratúra a vyšetrovacie orgány pri výkone svojich právomocí orgánov súdnej moci na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií.

…“

13. Článok 39 ods. 1 tohto zákona znie:

„Dotknutá osoba môže v prípade porušenia svojich práv podľa [GDPR] a tohto zákona napadnúť úkony a konanie prevádzkovateľa a sprostredkovateľa na súde v súlade s postupom stanoveným v správnom poriadku.“

III. Skutkové okolnosti sporu, konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

14. Inspektorat kăm Visšia sădeben săvet (Dozorný orgán pri Najvyššej súdnej rade, Bulharsko, ďalej len „Dozorný orgán“) podal 15. mája 2023 na Sofijski rajonen săd (Okresný súd Sofia, Bulharsko) žiadosť o sprístupnenie bankového tajomstva týkajúceho sa majetku viacerých sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov.

15. Vnútroštátny súd zastáva názor, že je v prvom rade potrebné overiť, či Dozorný orgán má právomoc predložiť mu žiadosť o sprístupnenie bankového tajomstva. V tejto súvislosti spresňuje, že tento orgán, ktorý bol zriadený novelou bulharskej Ústavy v roku 2007, sa skladá z hlavného súdneho inšpektora a desiatich inšpektorov, ktorých volí bulharský parlament na obdobie piatich, resp. štyroch rokov. V prejednávanej veci sa funkčné obdobie hlavného inšpektora a všetkých inšpektorov skončilo v roku 2020, parlament však nepristúpil k voľbe nových členov.

16. Tento súd uvádza, že Konstitucionen săd (Ústavný súd, Bulharsko) rozhodnutím z 27. septembra 2022 rozhodol, že keď sa funkčné obdobie členov Dozorného orgánu skončí, pokračujú vo výkone svojej činnosti až do zvolenia nových členov. Vnútroštátny súd sa však pýta,

či z hľadiska práva Únie môže predĺženie funkčného obdobia týchto členov ohroziť nezávislosť tohto orgánu, keďže je oprávnený začať disciplinárne konanie proti sudcom. V prípade kladnej odpovede by tento súd chcel poznať kritériá umožňujúce určiť, či je takéto predĺženie prípustné.

17. V druhom rade sa vnútroštátny súd pýta na úlohu a povinnosti vnútroštátnych súdov, ktoré povoľujú prístup Dozorného orgánu k osobným údajom sudcov a prokurátorov.

18. Tento súd v tejto súvislosti uvádza, že v roku 2019 boli na internetovej stránke Dozorného orgánu zverejnené osobné údaje týkajúce sa adresy viacerých sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov. Komisija za zaštita na ličnite danni (Komisia na ochranu osobných údajov, Bulharsko) po zistení, že tieto údaje boli zverejnené nezákonne, uložila Dozornému orgánu pokutu.

19. V tomto kontexte sa vnútroštátny súd pýta, či za predpokladu, že GDPR je uplatniteľné, sa má Dozorný orgán považovať za prevádzkovateľa v zmysle článku 4 bodu 7 tohto nariadenia. Tento súd konkrétne uvádza, že podľa výkladu vnútroštátneho práva prevládajúceho v Bulharsku sa jeho preskúmanie obmedzuje na určenie, či osoby, v súvislosti s ktorými sa žiada o sprístupnenie bankového tajomstva, podliehajú povinnosti podať vyhlásenie stanovenej zákonom o súdnej moci. Zdôrazňuje, že ak by sa kvalifikácia prevádzkovateľa uplatnila na súd, ktorý rozhoduje o takejto žiadosti, musel by zaistiť bezpečnosť údajov podľa článkov 32 až 34 GDPR.

20. Uvedený súd sa ďalej pýta, či súdny orgán, ktorý udeľuje štátnemu orgánu prístup k údajom, ktoré sú predmetom bankového tajomstva, možno považovať za dozorný orgán v zmysle článku 51 GDPR.

21. Nakoniec je podľa vnútroštátneho súdu potrebné určiť, či sa súdny orgán musí pred povolením prístupu k údajom ubezpečiť o dostatočnosti opatrení prijatých Dozorným orgánom na zabezpečenie spracúvania údajov v súlade so zákonom. Tento súd si predovšetkým kladie otázku, či je bez ohľadu na svoje postavenie prevádzkovateľa alebo dozorného orgánu povinný vykonávať takéto preskúmanie *ex offo* na účely zabezpečenia účinnej súdnej ochrany podľa článku 79 GDPR.

22. Za týchto podmienok Sofijski rajonen săd (Okresný súd Sofia) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 47 druhým odsekom [Charty] vykladať v tom zmysle, že predĺženie funkčného obdobia orgánu, ktorý môže ukladať disciplinárne sankcie sudcom a ktorý má právomoc zhromažďovať údaje o ich majetku, po skončení funkčného obdobia stanoveného v ústave na dobu neurčitú môže predstavovať samo osebe alebo za určitých podmienok porušenie povinnosti členských štátov zabezpečiť účinné prostriedky nápravy umožňujúce nezávislé súdne preskúmanie? Ak je takéto predĺženie funkčného obdobia prípustné, tak za akých podmienok?

2. Má sa článok 2 ods. 2 písm. a) [GDPR] vykladať v tom zmysle, že pri sprístupnení bankového tajomstva na účely preverenia majetku sudcov a prokurátorov, ktorý bude následne zverejnený, ide o činnosť, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie? Je odpoveď iná, ak táto činnosť zahŕňa aj poskytnutie údajov o rodinných príslušníkoch sudcov a prokurátorov, ktorí sami nie sú sudcami a prokurátormi?

3. Má sa – ak odpoveď na druhú otázku znie tak, že sa uplatní právo Únie – článok 4 bod 7 GDPR vykladať v tom zmysle, že súdny orgán, ktorý povolí inému štátnemu orgánu prístup k údajom o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov, určuje účely alebo prostriedky spracúvania osobných údajov, a preto je ‚prevádzkovateľom' spracúvania osobných údajov?

4. Má sa – ak odpoveď na druhú otázku znie tak, že sa uplatní právo Únie, a na tretiu otázku sa odpovie záporne – článok 51 GDPR vykladať v tom zmysle, že súdny orgán, ktorý povolí inému štátnemu orgánu prístup k údajom o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov, je zodpovedný za monitorovanie uplatňovania GDPR, a preto ho vo vzťahu k týmto údajom treba kvalifikovať ako ‚dozorný orgán'?

5. Má sa – ak odpoveď na druhú otázku znie tak, že sa uplatní právo Únie, a na tretiu alebo štvrtú otázku sa odpovie kladne – článok 32 ods. 1 písm. b) GDPR, resp. článok 57 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia vykladať v tom zmysle, že súdny orgán, ktorý povolí inému štátnemu orgánu prístup k údajom o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov, je v prípade existencie informácií o porušení bezpečnosti osobných údajov, ktorého sa v minulosti dopustil orgán, ktorému sa má prístup udeliť, povinný získať informácie o opatreniach, ktoré boli prijaté na účely ochrany údajov, a zohľadniť pri svojom rozhodovaní o povolení prístupu primeranosť týchto opatrení?

6. Má sa – ak odpoveď na druhú otázku znie tak, že sa uplatní právo Únie, a bez ohľadu na odpovede na tretiu a štvrtú prejudiciálnu otázku – článok 79 ods. 1 GDPR v spojení s článkom 47 [Charty] vykladať v tom zmysle, že keď sa vo vnútroštátnom práve členského štátu Únie stanovuje, že určité kategórie údajov môžu byť poskytnuté iba na základe povolenia súdu, príslušný súd musí osobám, ktorých údaje sa poskytujú, *ex offo* poskytnúť ochranu tým, že orgánu, ktorý požiadal o prístup k údajom a o ktorom je známe, že sa v minulosti dopustil porušenia bezpečnosti osobných údajov, uloží povinnosť poskytnúť informácie o opatreniach prijatých podľa článku 33 ods. 3 písm. d) GDPR a o ich účinnom uplatňovaní?"

IV. Konanie na Súdnom dvore

23. Písomné pripomienky predložil Dozorný orgán, bulharská a poľská vláda, ako aj Európska komisia.

V. Analýza

24. V súlade so žiadosťou Súdneho dvora sa tieto návrhy zameriavajú na prvú, tretiu a šiestu prejudiciálnu otázku.

A. O prvej prejudiciálnej otázke

25. Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave alebo praxi, ktorá povoľuje pokračovanie vo výkone činnosti členov Dozorného orgánu, ktorí majú právomoci v oblasti disciplinárnych konaní proti sudcom a prokurátorom, po uplynutí ich zákonom stanoveného funkčného obdobia. Bulharská a poľská vláda, ako aj Dozorný orgán dospeli v rámci svojich písomných pripomienok k záveru, že Súdny dvor nemá právomoc

o prejednávanom návrhu rozhodovať a že tento návrh je neprípustný. Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry prináleží samotnému Súdnemu dvoru preskúmať podmienky, za akých sa vnútroštátny súd naň obrátil, s cieľom preveriť svoju vlastnú právomoc alebo prípustnosť návrhu, ktorý mu bol predložený. [3]

1. O právomoci

26. Podľa ustálenej judikatúry Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na položenú prejudiciálnu otázku, pokiaľ je zjavné, že ustanovenie práva Únie, ktoré má byť predmetom jeho výkladu, sa nemôže uplatniť. [4] Pokiaľ právna situácia nespadá do pôsobnosti práva Únie, Súdny dvor nemá právomoc o nej rozhodnúť a prípadne uvádzané ustanovenia Charty nemôžu samy osebe túto právomoc založiť. [5]

27. V prvom rade, pokiaľ ide o uplatnenie článku 19 ods. 1 druhej vety ZEÚ, treba pripomenúť, že na základe tohto ustanovenia členské štáty ustanovia pre osoby podliehajúce súdnej právomoci v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, prostriedky nápravy potrebné na zabezpečenie ich práva na účinnú súdnu ochranu. Členským štátom teda prináleží, aby vytvorili systém opravných prostriedkov a postupov zabezpečujúcich účinné súdne preskúmanie v uvedených oblastiach. Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pokiaľ ide o pôsobnosť článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ, uvedené ustanovenie sa týka „oblastí, na ktoré sa vzťahuje právo Únie“, bez ohľadu na okolnosti, za akých členské štáty uplatňujú toto právo v zmysle článku 51 ods. 1 Charty. [6]

28. Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ sa tak má uplatniť najmä voči všetkým vnútroštátnym orgánom spôsobilým rozhodovať ako súd v otázkach týkajúcich sa uplatňovania alebo výkladu práva Únie, a teda spadajúcich do oblastí, na ktoré sa vzťahuje toto právo. To je prípad vnútroštátneho súdu, ktorý ako bulharský všeobecný súd môže v tomto postavení rozhodovať o otázkach týkajúcich sa uplatňovania alebo výkladu práva Únie, pričom ako „súd“ v zmysle vymedzenom týmto právom patrí do bulharského systému prostriedkov nápravy v „oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie“, v zmysle článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ, takže tento súd musí spĺňať požiadavky účinnej súdnej ochrany. Okrem toho treba pripomenúť, že hoci, ako uvádza poľská vláda, organizácia súdnictva v členských štátoch patrí do právomoci týchto štátov, stále platí, že pri výkone tejto právomoci sú členské štáty povinné dodržiavať povinnosti, ktoré im vyplývajú z práva Únie a najmä z článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ. [7]

29. Z návrhov na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že členovia Dozorného orgánu, ktorých funkčné obdobie skončilo pred niekoľkými rokmi, predložili vnútroštátnemu súdu žiadosť o povolenie sprístupnenia bankového tajomstva týkajúceho sa údajov o bankových účtoch viacerých sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov. Tento súd zastáva názor, že

[3] Rozsudok z 22. marca 2022, Prokurator Generalny (Disciplinárny senát Najvyššieho súdu – Vymenovanie) (C-508/19, EU:C:2022:201, bod 59).

[4] Rozsudok z 24. februára 2022, Viva Telecom Bulgaria (C-257/20, EU:C:2022:125, bod 123).

[5] Uznesenie z 18. apríla 2023, Vantage Logistics (C-200/22, EU:C:2023:337, bod 27).

[6] Rozsudok z 26. marca 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny (C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, body 32 a 33).

[7] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. marca 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny (C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, body 34 až 36). Uvádzam, že vo viacerých nedávnych rozsudkoch, v ktorých bola nastolená otázka právomoci Súdneho dvora odpovedať na otázku týkajúcu sa článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ [rozsudky z 9. januára 2024, G. a i. (Vymenovanie sudcov na všeobecné súdy v Poľsku) (C-181/21 a C-269/21, EU:C:2024:1, bod 57), z 11. apríla 2024, Sapira a i. (C-114/23, C-115/23, C-132/23 a C-160/23, EU:C:2024:290, bod 26), a z 18. apríla 2024, OT a i. (Zrušenie súdu) (C-634/22, EU:C:2024:340, bod 24)], sa dospelo ku kladnej odpovedi len na základe tejto úvahy týkajúcej sa organizácie súdnictva, bez odkazu na pôsobnosť tohto ustanovenia a na podmienku, aby vnútroštátny orgán, ktorého sa vec týka, bol spôsobilý rozhodovať ako súd v otázkach týkajúcich sa uplatňovania alebo výkladu práva Únie, a teda spadajúcich do oblastí, na ktoré sa toto právo vzťahuje [rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu) (C-619/18, EU:C:2019:531, bod 51)].

vzhľadom na úlohy a právomoci tohto orgánu v disciplinárnej oblasti takáto situácia, ktorej zákonnosť potvrdil Konstitucionen săd (Ústavný súd), môže vyvolávať otázky v súvislosti s požiadavkou nezávislosti súdneho systému členských štátov stanovenou právom Únie, čo odôvodňuje položenie otázok Súdnemu dvoru. Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ sa pritom má uplatniť v kontexte konania, v ktorom vznikla otázka súladu vnútroštátnej právnej úpravy alebo praxe, ktorá môže ovplyvniť nezávislosť sudcov, s právom Únie. V tejto súvislosti je dôležité zdôrazniť, že podľa uvedeného článku prináleží každému členskému štátu zabezpečiť, aby disciplinárny režim uplatniteľný na sudcov vnútroštátnych súdov patriacich do jeho systému opravných prostriedkov v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, rešpektoval zásadu nezávislosti sudcov tým, že stanoví najmä účasť orgánov, ktoré samy osebe spĺňajú záruky spojené s účinnou právnou ochranou. [8]

30. Konštatujem, že Dozorný orgán tvrdí, že na rozdiel od toho, čo uvádza vnútroštátny súd, údaje o bankových účtoch dotknutých sudcov a prokurátorov, ktoré sú predmetom konania vo veci samej, sa nepoužívajú v rámci jeho oznamovacích právomocí na účely vzniku disciplinárnej zodpovednosti týchto sudcov a prokurátorov a že nemá ani právomoc uložiť disciplinárnu sankciu, ani právomoc začať konanie rovnakej povahy, pričom túto poslednú pripomienku uviedla aj bulharská vláda a Komisia. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdnemu dvoru prislúcha, aby v rámci rozdelenia právomocí medzi súdy Únie a vnútroštátne súdy zohľadnil skutkový a právny kontext, do ktorého patria prejudiciálne otázky, tak, ako ho vymedzujú návrhy na začatie prejudiciálneho konania. Návrhy na začatie prejudiciálneho konania teda nemožno preskúmať z hľadiska výkladu vnútroštátneho práva uvedeného účastníkom konania vo veci samej alebo vládou členského štátu. [9]

31. Je nesporné, že návrhy na začatie prejudiciálneho konania obsahujú vnútorný rozpor, pokiaľ ide, a to výlučne, o rozsah právomocí Dozorného orgánu v oblasti disciplinárnych konaní vedených proti sudcom a prokurátorom. Hoci teda Sofijski rajonen săd (Okresný súd Sofia) v prvej prejudiciálnej otázke poukazuje na právomoc Dozorného orgánu ukladať sudcom disciplinárne sankcie, cituje tiež článok 54 ods. 1 body 5 a 6 zákona o súdnej moci, podľa ktorého Dozorný orgán v prípade previnení „upozorňuje“ príslušné kolégium Najvyššej súdnej rady (ďalej len „NSR“) a „navrhuje“ takéto sankcie, a spomína jeho „oznamovaciu právomoc v disciplinárnej oblasti“ [10], čo je právomoc, ktorú tento orgán a bulharská vláda skutočne opísali vo svojich pripomienkach. Možno teda s istotou konštatovať, že Dozorný orgán má právomoc v oblasti disciplinárnych konaní vedených proti bulharským sudcom a prokurátorom, a to prinajmenšom právomoc navrhnúť začatie disciplinárneho konania vzhľadom na skutočnosti zistené v rámci

[8] Pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. apríla 2021, Repubblika (C-896/19, EU:C:2021:311, bod 39), a z 15. júla 2021, Komisia/Poľsko (Disciplinárny režim sudcov) (C-791/19, EU:C:2021:596, body 80 a 164).

[9] Pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. apríla 2020, Nelson Antunes da Cunha (C-627/18, EU:C:2020:321, bod 38), a z 8. mája 2024, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ (Združenia sudcov a prokurátorov) (C-53/23, EU:C:2024:388, bod 31).

[10] Pozri body 20 a 48 návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-332/23.

kontrol, ktoré vykonal, pričom Súdny dvor sa navyše musí pridržiavať obsahu návrhov na začatie prejudiciálneho konania, pokiaľ ide o možné disciplinárne dôsledky [11] preverovania bankových údajov získaných po sprístupnení bankového tajomstva. [12]

32. Pokiaľ ide v druhom rade o článok 47 Charty, treba zdôrazniť, že predpokladom priznania práva na účinný prostriedok nápravy v danom posudzovanom prípade je, že osoba, ktorá ho uplatňuje, sa dovoláva práv alebo slobôd zaručených právom Únie alebo že je proti tejto osobe vedené stíhanie, ktoré predstavuje výkon práva Únie v zmysle článku 51 ods. 1 Charty. Je pritom nesporné, že konanie vo veci samej jednak nemá kontradiktórnu povahu v tom zmysle, že osoby, ktorých údaje sú predmetom žiadosti o povolenie prístupu, sa na ňom nezúčastňujú, a teda sa nemôžu dovolávať porušenia akéhokoľvek práva, a jednak nezodpovedá stíhaniu vedenému proti týmto osobám, ktoré predstavuje výkon práva Únie. Za týchto podmienok sa článok 47 Charty ako taký na vec samu neuplatní. Keďže však článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ ukladá všetkým členským štátom povinnosť stanoviť v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, prostriedky nápravy potrebné na zabezpečenie účinnej súdnej ochrany najmä v zmysle článku 47 Charty, toto ustanovenie Charty sa musí náležite zohľadniť na účely výkladu tohto článku. [13]

2. O prípustnosti

33. Treba uviesť, že na rozdiel od tvrdení Dozorného orgánu sú požiadavky článku 94 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, najmä požiadavky stanovené v písmene c) tohto článku, v prejednávanej veci splnené. Návrhy na začatie prejudiciálneho konania totiž obsahujú dostatok informácií na to, aby Súdny dvor mohol pochopiť dôvody, pre ktoré vnútroštátny súd žiada o výklad článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a článku 47 Charty na účely sporu vo veci samej. Svojou prvou otázkou sa tento súd v podstate pýta, či tieto ustanovenia bránia vnútroštátnej právnej úprave ústavnej povahy, ako ju vykladá Konstitucionen săd (Ústavný súd), podľa ktorej sú členovia Dozorného orgánu ponechaní vo funkcii aj po uplynutí ich zákonom stanoveného funkčného obdobia. Vnútroštátny súd tak žiada o objasnenie problému procesnej povahy, o ktorom musí rozhodnúť *in limine litis*, keďže sa týka zákonnosti podania orgánom, ktorý koná mimo právneho rámca vymedzujúceho jeho fungovanie, a teda samotnej právomoci uvedeného súdu rozhodnúť o žiadosti podanej týmto orgánom. Ako pritom vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, prejudiciálne otázky, ktorých cieľom je týmto spôsobom umožniť vnútroštátnemu súdu rozhodnúť *in limine litis* o takých ťažkostiach procesnej povahy, akými sú ťažkosti súvisiace s jeho vlastnou právomocou rozhodnúť vo veci, ktorú prejednáva, alebo tiež

[11] V správe Komisie o právnom štáte v Bulharsku z 5. júla 2023 sa uvádza, že z 12 kontrol integrity vykonaných Dozorným orgánom v roku 2022 sa 3 skončili „disciplinárnym konaním“.

[12] V každom prípade a podľa vyjadrení uvedených samotným Dozorným orgánom preverovanie majetkových priznaní sudcov je súčasťou politiky boja proti korupcii, pričom účelom zhromažďovania bankových údajov je výkon kontroly súladu medzi majetkom deklarovaným sudcami a prokurátormi a skutočnosťami zapísanými, deklarovanými a potvrdenými vo verejných registroch. Podľa článku 3 Zakon za protivodejstvije na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imušestvo (zákon o boji proti korupcii a konfiškácii nezákonne nadobudnutého majetku) (Zb. č. 7 z 19. januára 2018, zmenený naposledy v Zb. č. 104 z 30. decembra 2022) sa tento boj uskutočňuje najmä prostredníctvom majetkových priznaní a vyhlásení o neexistencii konfliktu záujmov, ich kontroly, konštatovania konfliktu záujmov a ukladania „sankcií“, ako aj zverejňovania mien osôb, ktoré nepodali priznanie alebo ktorých priznania boli posúdené ako vykazujúce nesúlad, ako aj mená osôb, v prípade ktorých bol zistený konflikt záujmov. Aj za predpokladu, že by prípadne zistené nedostatky týkajúce sa vyhlásenia o neexistencii konfliktu záujmov nemohli vo vzťahu k dotknutým sudcom a prokurátorom predstavovať disciplinárne pochybenia, ako to tvrdí Dozorný orgán, uplatňovanie takýchto pravidiel môže mať vážne dôsledky tak na služobný postup sudcov, ako aj na ich životné podmienky, čo odôvodňuje uplatnenie *mutatis mutandis* článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ, z ktorého vyplýva požiadavka nezávislosti sudcov [pozri analogicky rozsudok z 5. júna 2023, Komisia/Poľsko (Nezávislosť a súkromný život sudcov) (C-204/21, EU:C:2023:442, body 95 až 97)].

[13] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. februára 2022, RS (Účinok rozhodnutí Ústavného súdu) (C-430/21, EU:C:2022:99, body 34 až 37).

s právnymi účinkami, ktoré majú alebo nemajú byť priznané súdnemu rozhodnutiu, ktoré potenciálne bráni ďalšiemu prejednaniu takejto veci uvedeným súdom, sú podľa článku 267 ZFEÚ prípustné. [14]

34. Nič to však nemení na skutočnosti, že na to, aby bolo poskytnutie výkladu, o ktorý je Súdny dvor požiadaný v rámci prejudiciálneho konania, nevyhnutné v zmysle článku 267 ZFEÚ, sa vyžaduje, aby vnútroštátny súd mohol vyvodiť dôsledky z tohto výkladu tak, že s ohľadom na tento výklad posúdi zákonnosť podania, ktoré mu bolo predložené, a prípadne rozhodne o jeho nezákonnosti. Hoci v prejednávanej veci z návrhov na začatie prejudiciálneho konania nevyplýva, že podľa noriem vnútroštátneho práva by tento súd mohol takto konať, obsah pripomienok bulharskej vlády naznačuje, že by to tak mohlo byť. Uvádza sa v nich totiž, že príslušný súd musí v rámci preskúmania, ktoré je povinný vykonať podľa zákona o úverových inštitúciách, overiť, že žiadosť o sprístupnenie bankového tajomstva skutočne pochádza od orgánu verejnej moci alebo verejnoprávneho subjektu oprávneného na tento účel, a teda vo veci samej, či žiadosť podal hlavný inšpektor alebo inšpektori Dozorného orgánu. Takéto spresnenie povahy právomocí príslušného súdu môže potvrdzovať, že tento súd by mohol zohľadniť prípadnú odpoveď Súdneho dvora na jeho prvú prejudiciálnu otázku a že výklad ustanovení práva Únie, o ktorý sa žiada v tejto otázke, zodpovedá objektívnej potrebe spojenej s rozhodnutím, ktoré by vnútroštátny súd mohol prijať vo veci samej. [15]

3. O veci samej

a) Úvodné pripomienky

35. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Súdneho dvora, požiadavka nezávislosti súdov vyplývajúca z článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ si vyžaduje, aby pravidlá upravujúce disciplinárny režim sudcov poskytovali potrebné záruky s cieľom predísť akémukoľvek riziku, že bude využitý ako systém politickej kontroly obsahu súdnych rozhodnutí. V tejto súvislosti stanovenie pravidiel, ktoré vymedzujú najmä správanie predstavujúce disciplinárne previnenia, ako aj konkrétne uplatniteľné sankcie, ktoré predpokladajú zásah nezávislého orgánu v súlade s postupom, ktorý v plnom rozsahu zaručuje práva zakotvené v článkoch 47 a 48 Charty, najmä práva na obranu, a ktoré zakotvujú možnosť napadnúť na súde rozhodnutia disciplinárnych orgánov, predstavuje súbor základných záruk na účely zachovania nezávislosti súdnej moci. Navyše, keďže perspektíva začatia disciplinárneho vyšetrovania je sama osebe spôsobilá vyvíjať tlak na tých, ktorých úlohou je vydávať rozsudky, je dôležité, aby orgán s právomocou na vedenie vyšetrovania a disciplinárneho konania vrátane navrhovania začatia konania tejto povahy bol pri výkone svojich úloh objektívny a nestranný a aby na tento účel nepodliehal nijakému vonkajšiemu vplyvu. [16]

36. V prejednávanej veci má vnútroštátny súd pochybnosti o súlade vnútroštátnej právnej úpravy a praxe, ktoré povoľujú pokračovanie vo výkone činnosti členov Dozorného orgánu nad rámec zákonnej doby trvania ich funkčného obdobia stanovenej bulharskou Ústavou, so zásadou nezávislosti sudcov zakotvenou v článku 19 ods. 1 druhom pododseku ZEÚ, a to vzhľadom na

[14] Rozsudok z 13. júla 2023, YP a i. (Zbavenie imunity a pozastavenie výkonu funkcie sudcu) (C-615/20 a C-671/20, EU:C:2023:562, bod 47, ako aj citovaná judikatúra).

[15] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. januára 2024, G. a i. (Vymenovanie sudcov na všeobecné súdy v Poľsku) (C-181/21 a C-269/21, EU:C:2024:1, body 69 až 72).

[16] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. mája 2023, Inspecția Judiciară (C-817/21, EU:C:2023:391, body 48 a 49).

rozsah úloh a právomocí tohto orgánu. Ako vyplýva z návrhov na začatie prejudiciálneho konania, tento súd sa pýta na riziko vonkajšieho vplyvu na činnosť Dozorného orgánu alebo neprimeraného nátlaku tohto orgánu na súdnu moc v takejto situácii.

37. Rovnako ako v prípade predĺženia výkonu sudcovských funkcií nad rámec bežného veku odchodu do dôchodku [17] sa mi zdá, že je na samotných členských štátoch, aby rozhodli, či povolia alebo nepovolia predĺženie funkčného obdobia členov ústavného orgánu zodpovedného za dohľad nad činnosťou súdnej moci, posudzovanie integrity sudcov a prokurátorov a ich prípadných konfliktov záujmov a v prípade potreby predkladanie návrhov NSR na začatie disciplinárnych konaní proti sudcom a prokurátorom. Pri výbere svojho ústavného modelu sú však členské štáty povinné rešpektovať najmä požiadavku nezávislosti súdov, ktorá vyplýva z článku 2 a z článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ. Členské štáty sú tak povinné dbať na to, aby nedošlo z hľadiska hodnoty právneho štátu k znižovaniu úrovne ich právnej úpravy v oblasti organizácie súdnictva tým, že sa zdržia prijímania pravidiel, ktoré by zasahovali do nezávislosti sudcov. [18]

38. V tejto súvislosti zastávam názor, že predĺženie funkčného obdobia členov súdneho dozorného orgánu motivované dôvodom všeobecného záujmu založeným na nevyhnutnej inštitucionálnej kontinuite samo osebe nepostačuje na vyvodenie záveru o existencii porušenia uvedenej zásady nezávislosti, [19] obzvlášť keď úloha zamestnancov takéhoto orgánu nespočíva v tom, aby rozhodovali v sporoch ako sudcovia, ale v tom, aby viedli vyšetrovanie a navrhovali začatie disciplinárneho konania, a tak nemusia nevyhnutne spĺňať všetky požiadavky nezávislosti a nestrannosti, ktoré sa vzťahujú na sudcov. [20]

39. Faktom zostáva, že k predĺženiu funkčného obdobia členov Dozorného orgánu v dôsledku zablokovania postupu voľby a vymenovania ich nástupcov došlo v osobitnom normatívnom rámci. Okrem neexistencie akéhokoľvek právneho základu (tak pokiaľ ide o zásadu predĺženia funkčného obdobia, ako aj o jeho rozsah [21]) je potrebné zdôrazniť aj skutočnosť, že hlavný inšpektor a inšpektori môžu byť opätovne zvolení, „nie však na dve po sebe nasledujúce funkčné obdobia“, a pri výkone svojich právomocí „sú viazaní iba zákonom“. Zdá sa teda, že došlo k predĺženiu funkčného obdobia členov ústavného orgánu, ktorého legitimita založená na počiatočnej voľbe na funkčné obdobie na dobu určitú sa zakladá už len na služobných predpisoch a dodržiavaní zásady zákonnosti, hoci nie je stanovená ani kontinuita až do skončenia prekážky, ani okamžité obnovenie týchto funkčných období. Okrem tohto takto položená otázka legitimity Dozorného orgánu, ktorá odkazuje na dôveru spoločnosti v činnosť dotknutého orgánu a na akceptovanie jeho rozhodnutí, má osobitný význam vzhľadom na spôsob, akým začína konanie, keďže Dozorný orgán môže konať *ex offo*, ale tiež na „podnet občanov“ alebo orgánov verejnej moci „vrátane sudcov“ [22]. Za týchto okolností predĺženie *de facto et sine die* funkčných období

[17] Rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu) (C-619/18, EU:C:2019:531, bod 110).

[18] Rozsudok z 5. júna 2023, Komisia/Poľsko (Nezávislosť a súkromný život sudcov) (C-204/21, EU:C:2023:442, bod 74).

[19] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. mája 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ a i. (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 a C-397/19, EU:C:2021:393, bod 203). Treba zdôrazniť, že spory vo veci samej sa odlišujú od veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok a ktorá sa týkala jednoduchého individuálneho zastupovania vo funkcii výslovne stanoveného uplatniteľnou právnou úpravou vrátane jeho časového obmedzenia, pričom vnútroštátny súd neuviedol ani sa nepýtal na vplyv dĺžky predĺženia predmetného funkčného obdobia z hľadiska požiadavky nezávislosti a nestrannosti sudcov a prokurátorov.

[20] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. mája 2023, Inspecția Judiciară (C-817/21, EU:C:2023:391, bod 55).

[21] Ako príklad pripomínam, že podľa článku 5 Štatútu Súdneho dvora „s výnimkou prípadov, keď sa uplatní článok 6, zostáva sudca vo funkcii až dovtedy, keď funkciu prevezme jeho nástupca“.

[22] Článok 132a bulharskej Ústavy.

členov Dozorného orgánu môže podľa môjho názoru vyvolávať oprávnené obavy, pokiaľ ide o využívanie výsad a funkcií tohto orgánu ako nástroja nátlaku na činnosť súdov alebo nástroja politickej kontroly tejto činnosti. [23]

40. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby sa v konečnom dôsledku vyjadril k tejto otázke po vykonaní posúdenia potrebného na tento účel. Treba totiž pripomenúť, že článok 267 ZFEÚ neumožňuje Súdnemu dvoru uplatniť právne normy Únie na konkrétny prípad, ale iba vyjadriť sa k výkladu Zmlúv a aktov prijatých inštitúciami Únie. V súlade s ustálenou judikatúrou však Súdny dvor môže v rámci súdnej spolupráce stanovenej v tomto článku 267 ZFEÚ na základe okolností uvedených v spise poskytnúť vnútroštátnemu súdu prvky výkladu práva Únie, ktoré môžu byť pre tento súd užitočné pri posudzovaní účinkov daného ustanovenia tohto práva. Vnútroštátny súd bude musieť v tejto súvislosti posúdiť riziká spojené s predĺžením funkčného obdobia členov Dozorného orgánu vzhľadom na požiadavku nezávislosti sudcov a prokurátorov s prihliadnutím na právnu úpravu, o ktorú ide vo veci samej, ako takú a v jej vnútroštátnom právnom i skutkovom kontexte. [24]

41. Pokiaľ ide o právnu úpravu vo veci samej [25] a v rozsahu, v akom sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora na vplyv pokračovania činnosti Dozorného orgánu po uplynutí funkčného obdobia jeho členov na požiadavku nezávislosti sudcov, je potrebné overiť, či sú pravidlá upravujúce organizáciu a fungovanie tohto orgánu koncipované tak, aby u osôb podliehajúcich súdnej právomoci nevyvolávali nijaké oprávnené pochybnosti o využívaní výsad a funkcií uvedeného orgánu ako nástroja nátlaku na činnosť súdov alebo nástroja politickej kontroly tejto činnosti. Tieto pravidlá totiž môžu vo všeobecnosti priamo ovplyvniť prax uvedeného orgánu, a teda zabrániť vykonávaniu disciplinárnych konaní, ktorých cieľom alebo účinkom je vyvíjať tlak na tých, ktorí rozhodujú, alebo zabezpečovať politickú kontrolu ich činnosti, alebo naopak vykonávanie takýchto disciplinárnych konaní podporiť. [26]

b) O spôsobe vymenovania a právomociach členov Dozorného orgánu

42. V prvom rade je nesporné, že v podmienkach vymenovania členov Dozorného orgánu sa odráža priama väzba na zákonodarnú moc, keďže týchto členov volia poslanci dvojtretinovou väčšinou. Cieľom tejto požiadavky kvalifikovanej väčšiny je zmierniť riziko politizácie nominácií, a teda aj Dozorného orgánu, a to v tom zmysle, že takáto väčšina si v zásade vyžaduje prekonanie straníckych záujmov, a teda konsenzuálny výber odborne uznávaných osobností. Pragmatickejší prístup vedie k záveru, že účinnosť tohto mechanizmu, ktorého cieľom je zaručiť politickú neutralitu verejných činiteľov, je relatívna, lebo závisí od politického kontextu každej krajiny.

43. V tejto súvislosti z informácií, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že postup vymenovania inšpektorov v spojení s ich právomocami v oblasti súdnej moci je zdrojom obáv tak Európskej komisie pre demokraciu prostredníctvom práva (tzv. Benátska komisie), ako aj Komisie. [27] Benátska komisia uvádza, že dvojtretinová väčšina je v bulharskom kontexte častokrát dosiahnutá vďaka rozdeleniu „kvót“ v rámci tajných politických rokovaní, čo znamená, že

[23] Pozri analogicky rozsudky z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu) (C-619/18, EU:C:2019:531, bod 78), ako aj z 11. mája 2023, Inspecția Judiciară (C-817/21, EU:C:2023:391, bod 57).

[24] Pozri analogicky rozsudok z 11. mája 2023, Inspecția Judiciară (C-817/21, EU:C:2023:391, body 58 a 59).

[25] Treba zdôrazniť, že tak bulharská vláda, ako aj Dozorný orgán jasne uviedli, že právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, sa od skončenia funkčného obdobia jej členov nezmenila.

[26] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. mája 2023, Inspecția Judiciară (C-817/21, EU:C:2023:391, body 50 a 51).

[27] Komisia vo svojich pripomienkach opakovane odkazuje na svoje výročné správy o právnom štáte v Bulharsku, ako aj na rôzne stanoviská Benátskej komisie.

v konečnom dôsledku každý inšpektor môže mať určité politické záväzky voči tej či onej politickej strane.[28] Pokiaľ ide o Komisiu, tá poukázala na ťažkosti spojené s postupom výberu kandidátov, pričom vo svojej správe o právnom štáte v Bulharsku za rok 2020 zdôraznila, že samotný Dozorný orgán predložil návrh na zmenu zákona o súdnej moci, ktorá by vyžadovala, aby hlavného inšpektora a inšpektorov navrhovali iné orgány, ako napríklad pléna Vărchoven kasacionen săd (Najvyšší kasačný súd, Bulharsko) a Vărchoven administrativen săd (Najvyšší správny súd, Bulharsko) alebo pléna sudcov a valné zhromaždenia stavovských organizácií, a nie poslanci parlamentu.[29] Vo svojej správe za rok 2023 Komisia poukázala na neexistenciu akéhokoľvek pokroku pri prijímaní legislatívnych reforiem zameraných na zlepšenie fungovania Dozorného orgánu a zabránenie riziku politického vplyvu, najmä zapojením súdnych orgánov do výberu jeho členov.

44. V druhom rade z článku 132a ods. 6 bulharskej Ústavy vyplýva, že poslanie Dozorného orgánu, ktorý koná na základe oznámení, ale aj *ex offo*, je objektívne veľmi rozsiahle.[30] V kontexte existencie mnohých bulharských mechanizmov kontroly sudcov Benátska komisia uvádza, že právomoci Dozorného orgánu sú vymedzené všeobecne a nepresne a častokrát sa prekrývajú s právomocami NSR, pričom existuje reálne riziko zasahovania do právomoci NSR a jej presunu na Dozorný orgán. Zdôrazňuje, že Dozorný orgán má okrem svojich vyšetrovacích právomocí aj spôsobilosť filtrovať disciplinárne veci tým, že bez ďalšieho konania odloží „upozornenia“, ktoré sú mu zaslané adresované v súvislosti s údajným protiprávnym konaním sudcu.[31]

c) O riziku vonkajšieho vplyvu

45. Treba si položiť otázku, aké záruky môže poskytnúť právna úprava vo veci samej, aby sa zaručila neovplyvniteľnosť členov Dozorného orgánu vonkajšími faktormi, najmä priamymi alebo nepriamymi vplyvmi zákonodarnej a výkonnej moci, ktoré by mohli usmerňovať ich rozhodnutia. Ako bolo uvedené, podľa článku 132a bulharskej Ústavy hlavný inšpektor a inšpektori sú pri výkone svojich právomocí „nezávislí a sú viazaní iba zákonom“. Ďalej možno poznamenať, že Dozorný orgán preskúmava návrh rozpočtu súdnej moci v časti, ktorá sa ho týka, a predkladá ho NSR[32]. Bulharská vláda a Dozorný orgán zhodne zdôrazňujú, že neexistuje nijaký právny mechanizmus, ktorý by umožňoval akémukoľvek orgánu štátnej moci, a najmä zákonodarnej moci, ktorá vymenúva jeho členov, ovplyvňovať činnosť Dozorného orgánu a osobitne činnosti zamerané na kontrolu majetkových priznaní sudcov. V súlade s článkom 57 zákona o súdnej moci kontroly stanovené v rámci ročného plánu vykonávajú tímy určené losovaním a pokiaľ ide o kontroly vykonávané na základe upozornenia, inšpektor a odborníci, ktorí mu pomáhajú, sa tiež určujú náhodne. S výhradou overenia vnútroštátnym súdom sa zdá, že Dozorný orgán má v bulharskom ústavnom rámci určitý stupeň organizačnej, funkčnej a finančnej autonómie, ktorá môže zabrániť priamym alebo nepriamym politickým vplyvom na jeho členov.

[28] Stanovisko Benátskej komisie [CDL-AD (2017) 018, bod 58]. Benátska komisia tiež uvádza, že mechanizmus kvalifikovanej väčšiny je neefektívny, keď vládna strana už má potrebný počet hlasov na to, aby túto väčšinu dosiahla sama.

[29] Benátska komisia vo svojom stanovisku [CDL-AD (2017) 018, bod 59] odporúča udeliť senátom NSR právomoc navrhnúť určitý počet kandidátov na vymenovanie parlamentom s cieľom zvýšiť politickú neutralitu inšpektorov.

[30] Ako zhrnula Benátska komisia vo svojom stanovisku [CDL-AD (2017) 018, bod 55], tento orgán má právomoc preskúmavať prakticky všetky aspekty činnosti súdov, prokuratúr, sudcov a prokurátorov, konkrétne vnútornú organizáciu a pracovné metódy, súlad judikatúry, finančné pomery sudcov a prokurátorov, ich majetok, ich správanie v súkromí.

[31] Stanovisko Benátskej komisie [CDL-AD (2017) 018, body 54, 61 až 66]. V tomto stanovisku sa uvádza, že posúdenia vykonávané NSR a kontroly vykonávané Dozorným orgánom sa týkajú prakticky tých istých skutočností a nie sú súčasťou jediného postupu pozostávajúceho z viacerých etáp. Medzi kontrolami, posúdeniami a disciplinárnymi konaniami dochádza k prekrývaniu, čo je situácia, ktorá odôvodňuje legislatívnu revíziu, aby právomoci Dozorného orgánu nezasahovali do ústavného mandátu NSR.

[32] Článok 54 zákona o súdnej moci.

46. Treba však uviesť, že podľa informácií uvedených v návrhoch na začatie prejudiciálneho konania členov Dozorného orgánu možno odvolať z funkcie.[33] V stanovisku Benátskej komisie [CDL-AD (2017) 018, body 58 až 60] sa uvádza, že vnútroštátna právna úprava stanovuje, že inšpektorov, rovnako ako sudcov, je možné odvolať z funkcie pred skončením ich funkčného obdobia z dôvodu „závažného nesplnenia alebo systematického neplnenia úradných povinností, ako aj konania poškodzujúceho prestíž súdnictva“. Návrh na odvolanie z funkcie môže predložiť jedna pätina poslancov bulharského Národného zhromaždenia alebo plénum NSR. Hoci túto právnu úpravu možno chápať tak, že zveruje konečné rozhodnutie Národnému zhromaždeniu, Benátska komisia zastáva názor, že takéto rozhodnutie by malo patriť do právomocí tejto Rady.[34]

d) O riziku zneužitia právomoci

47. Je potrebné zohľadniť záruky, ktoré môže právna úprava vo veci samej poskytnúť s cieľom predísť vzniku alebo pretrvávaniu zneužitia právomoci členmi Dozorného orgánu.[35] V tejto súvislosti predchádzajúce konštatovanie týkajúce sa určitej inštitucionálnej autonómie Dozorného orgánu, akokoľvek pozitívne môže byť z hľadiska ochrany pred priamymi či nepriamymi vplyvmi, vedie k nutnosti existencie rámca vymedzujúceho činnosti tohto orgánu so zreteľom na jeho povahu, rozsah jeho poslania a právomocí.

48. Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že podľa právnej úpravy, o ktorú ide vo veci samej, Dozorný orgán podlieha povinnosti transparentnosti,[36] a pokiaľ ide konkrétne o činnosť kontroly majetkových pomerov sudcov, s výhradou overenia vnútroštátnym súdom sa zdá, že jej výkon upravujú viaceré ustanovenia. Vnútroštátna právna úprava ukladá Dozornému orgánu povinnosť zverejňovať na svojej internetovej stránke majetkové priznanie všetkých sudcov a prokurátorov, ako aj zoznam osôb, ktoré nepredložili priznanie v stanovenej lehote, pričom tento zoznam musí byť z internetovej stránky odstránený na konci kalendárneho roka, ku ktorému sa viaže.[37] Pokiaľ ide o kontroly integrity a existencie prípadných konfliktov záujmov, postup preverovania majetkových priznaní sudcov musí byť ukončený v lehote šiestich mesiacov. Dozorný orgán má síce skutočne právomoc požiadať príslušný súd o sprístupnenie bankového tajomstva s cieľom získať informácie o aktívach a pohyboch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov, ale len v prípade, že sudcovia alebo prokurátori odmietli prístup k týmto údajom, pričom zákon výslovne uvádza, že preverenie sa vykonáva porovnaním deklarovaných skutočností so získanými informáciami.[38]

[33] Článok 132a ods. 10 bulharskej Ústavy.

[34] V rozsudku zo 16. júla 2020, Governo della Repubblica italiana (Postavenie talianskych zmierovacích sudcov) (C-658/18, EU:C:2020:572, body 48 a 49), Súdny dvor rozhodol, že zásada neodvolateľnosti, ktorej zásadný význam treba zdôrazniť, najmä vyžaduje, aby sudcovia mohli zotrvať vo funkcii až do dovŕšenia veku povinného odchodu do dôchodku alebo do skončenia ich funkčného obdobia, ak je toto funkčné obdobie časovo obmedzené. Bez toho, aby mala absolútny charakter, môže uvedená zásada podliehať výnimkám len za predpokladu, že na to existujú oprávnené a presvedčivé dôvody a pri dodržaní zásady proporcionality. Súdny dvor tiež konštatoval, že záruka neodvolateľnosti členov súdneho orgánu tak vyžaduje, aby prípady odvolávania členov tohto orgánu boli upravené osobitným právnym predpisom prostredníctvom výslovných právnych ustanovení, ktoré poskytujú záruky presahujúce záruky stanovené všeobecnými pravidlami správneho práva a pracovného práva, ktoré sa uplatnia v prípade odvolania zneužívajúcim spôsobom. Bez toho, aby bolo možné odkázať na zásadu neodvolateľnosti, by sa však toto odôvodnenie mohlo uplatniť vo vzťahu k členom ústavného orgánu, ktorého činnosť súvisí s výkonom a integritou súdnej moci.

[35] Pozri analogicky rozsudok z 11. mája 2023, Inspecția Judiciară (C-817/21, EU:C:2023:391, bod 60).

[36] Tento orgán musí každoročne predkladať správu o činnosti plénu NSR a poskytovať verejné informácie o svojich činnostiach najmä uverejňovaním svojej výročnej správy o činnosti na svojej internetovej stránke (článok 132a ods. 8 a 9 bulharskej Ústavy a článok 54 ods. 12 a 14 zákona o súdnej moci).

[37] Článok 175c zákona o súdnej moci.

[38] Článok 175e ods. 6 a článok 175f ods. 1 zákona o súdnej moci. Takto získané informácie sa podľa informácií poskytnutých Dozorným orgánom, ktorého členovia navyše podliehajú povinnosti mlčanlivosti podľa článku 20 zákona o ochrane osobných údajov, nezverejňujú.

49. Skutočnosťou však zostáva, že Benátska komisia jednak s poľutovaním konštatovala nedostatočnú podrobnosť právnej úpravy, pokiaľ ide o priebeh kontrol a právomoci Dozorného orgánu, ktorá, ako bolo uvedené, vedie k prekrývaniu právomocí s NSR, a jednak odporučila, aby vyšetrovacie právomoci inšpektorov neboli neobmedzené, ale podliehali dohľadu nezávislého orgánu, napríklad NSR.[39] Osobitne poukázala na významnú úlohu hlavného inšpektora, ktorý vydáva uznesenie, ktorým sa začína postup kontroly, a poskytuje celkové organizačné a metodické usmernenia pre činnosť Dozorného orgánu, teda na právomoc prijímať všeobecné predpisy, ktorú Benátska komisia odporúča zveriť inému orgánu. Zdôraznila, že hlavný inšpektor je oprávnený nariadiť mimoriadne kontroly, ktoré sú odôvodnené sťažnosťami podanými jednotlivcami proti sudcom a ktoré dopĺňajú kontroly naplánované v ročnom pláne, a stanoviť predmet a lehoty týchto kontrol. Okrem toho hlavný inšpektor môže v osobitných prípadoch „vykonávať kontrolu nad činnosťou inšpektorov“ a zdá sa, čo však musí overiť vnútroštátny súd, že vo vzťahu k inšpektorom predstavuje odvolací orgán s právomocou zmeniť alebo doplniť „správy z kontroly“ v nadväznosti na námietky, ktoré mu predloží kontrolovaný sudca.[40]

50. V tejto súvislosti pripomínam, že sústredenie významných právomocí v rukách vedúceho predstaviteľa orgánu príslušného viesť vyšetrovanie a zúčastňovať sa na disciplinárnom konaní, keďže mu v praxi poskytuje širokú mieru voľnej úvahy v otázke, či proti sudcom začne disciplinárne konanie, alebo „upozornenie“ bez ďalšieho konania odloží, môže tomuto vedúcemu predstaviteľovi umožniť využívať disciplinárny režim sudcov na ovplyvňovanie ich činnosti. Preto by právna úprava priznávajúca vedúcemu predstaviteľovi tohto orgánu také právomoci, aké právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, zveruje hlavnému inšpektorovi, mohla vyvolať u osôb podliehajúcich súdnej právomoci oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o využívanie výsad a funkcií uvedeného orgánu ako nástroja nátlaku na činnosť súdov alebo nástroja politickej kontroly tejto činnosti.[41]

51. Otázka rámca vymedzujúceho činnosti Dozorného orgánu zahŕňa overenie existencie prípadných záruk účinnej súdnej ochrany v prospech dotknutých sudcov a prokurátorov. V prejednávanej veci treba konštatovať, že konanie o sprístupnenie bankového tajomstva, o ktoré ide vo veci samej, nemá kontradiktórnu povahu, že preskúmanie, ktoré vykonáva príslušný súd, je prinajmenšom obmedzené a že proti jeho rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.[42] Možno však uviesť, že v návrhoch na začatie prejudiciálneho konania sa odkazuje na článok 175 h zákona o súdnej moci, ktorý stanovuje možnosť predložiť písomné vysvetlenia a dôkazy v rámci preverovania deklarovaných skutočností, ktoré vykonáva Dozorný orgán po poskytnutí údajov o stave a pohyboch finančných prostriedkov na bankových účtoch týchto osôb. Benátska komisia uvádza, že výsledky kontroly sa formulujú písomne a predkladajú dotknutému sudcovi, ktorý môže predložiť námietky hlavnému inšpektorovi, ktorý je povinný poskytnúť odôvodnenú odpoveď.[43]

[39] Stanovisko Benátskej komisie [CDL-AD (2017) 018, body 61 až 72].

[40] Stanovisko Benátskej komisie [CDL-AD (2017) 018, body 69, 70 a 73].

[41] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. mája 2023, Inspecția Judiciară (C-817/21, EU:C:2023:391, body 56 a 57).

[42] Článok 62 ods. 7 zákona o úverových inštitúciách.

[43] Stanovisko Benátskej komisie [CDL-AD (2017) 018, bod 73].

e) O praxi Dozorného orgánu

52. Vnútroštátny súd je tiež oprávnený zohľadniť spôsob, akým tento orgán plní svoje ústavné poslanie a akým vykonáva svoje jednotlivé právomoci, najmä či pritom môže po skončení funkčného obdobia jeho členov vznikať pochybnosť o jeho nezávislosti voči zákonodarnej a výkonnej moci. [44]

53. Z návrhov na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že jediný incident, na ktorý poukázal vnútroštátny súd v súvislosti s činnosťou Dozorného orgánu, sa týka nezákonného zverejnenia osobných údajov viacerých sudcov a prokurátorov na internetových stránkach Dozorného orgánu v roku 2019, v dôsledku čoho bola tomuto orgánu uložená pokuta. Odhliadnuc od toho, že k tejto udalosti došlo pred predĺžením predmetného funkčného obdobia, nemožno ju analyzovať ako príklad priameho alebo nepriameho vonkajšieho vplyvu výkonnej alebo zákonodarnej moci alebo ako vznik alebo pretrvávanie zneužitia právomoci zo strany členov Dozorného orgánu, ktorého cieľom alebo účinkom je vyvíjať tlak na tých, ktorí rozhodujú, alebo zabezpečovať politickú kontrolu ich činnosti. Podľa vyjadrenia vnútroštátneho súdu bolo totiž inkriminované zverejnenie výsledkom individuálneho pochybenia zamestnanca Dozorného orgánu, ktorý nebol hlavným inšpektorom ani inšpektorom a ktorý predtým nevykonal anonymizáciu údajov, a preto bol prepustený.

f) O dobe predĺženia funkčného obdobia

54. Medzi relevantné okolnosti vnútroštátneho právneho a skutkového kontextu, ktoré musí vnútroštátny súd zohľadniť, patrí doba predĺženia funkčného obdobia, ktorá v čase podania na tento súd predstavovala viac než tri roky. V tejto súvislosti bulharská vláda a Dozorný orgán v odpovedi na tvrdenie vnútroštátneho súdu, že Dozorný orgán pokračuje vo výkone funkcie „bez jasne stanoveného konečného dátumu“, pripomenuli, že Konstitucionen săd (Ústavný súd) vo svojom rozhodnutí z roku 2022 jasne uviedol, že doba výkonu jeho funkcie závisí od vzniku konkrétnej budúcej udalosti, a to „až do zvolenia hlavného inšpektora alebo inšpektorov Národným zhromaždením“.

55. Je nesporné, že členovia Dozorného orgánu naďalej vykonávajú svoje funkcie aj po skončení funkčného obdobia z dôvodu neschopnosti Národného zhromaždenia zvoliť v roku 2020 ich nástupcov. Spis predložený Súdnemu dvoru pritom neobsahuje nijaké skutočnosti, ktoré by umožňovali domnievať sa, že v dohľadnej dobe dôjde k náprave tejto situácie. Okrem toho, že neexistuje nijaký zákonný mechanizmus na odblokovanie spočívajúci v znížení požadovanej kvalifikovanej väčšiny alebo v prenose právomoci menovacieho orgánu na neutrálny orgán, treba zdôrazniť, že existuje najmenej päť ďalších nezávislých kontrolných orgánov, ktoré tiež fungujú na základe už skončeného mandátu. [45] S výhradou overení vnútroštátnym súdom sa teda zdá, že doba výkonu funkcie inšpektorov po skončení ich funkčného obdobia závisí od vzniku budúcej udalosti, ktorá nemá konkrétny dátum, na základe čoho možno predĺženie týchto funkčných období kvalifikovať ako predĺženie na dobu neurčitú. Pozastavenie výkonu činnosti Dozorného orgánu na rovnakú dobu v dôsledku zablokovania postupu vymenovania síce nepochybne vyvoláva obavy, rovnaké obavy však vyvoláva aj predĺženie funkčného obdobia jeho členov na neurčito.

[44] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. novembra 2019, A. K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu) (C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, bod 144).

[45] Pozri správu Komisie o právnom štáte v Bulharsku za roky 2022 a 2023. Je zaujímavé poznamenať, že podobná situácia nastala v súvislosti s bývalým hlavným inšpektorom, ktorého funkčné obdobie sa fakticky predĺžilo o dva roky, a pripomenúť, že legislatívne alebo ústavné zmeny týkajúce sa zmeny zloženia Dozorného orgánu zostali len v štádiu úvah.

56. Zdá sa mi totiž, že spomínané oprávnené obavy, pokiaľ ide o výber kandidátov na post inšpektorov, spôsob vymenovania dotknutých osôb, ich možné odvolanie z funkcie pätinou poslancov, prekrývanie právomocí Dozorného orgánu a NSR v dôsledku vágnosti uplatniteľnej právnej úpravy a rozsah právomocí hlavného inšpektora, ešte znásobuje skutočnosť, že členovia Dozorného orgánu ďalej vykonávajú svoju činnosť na základe mandátov, ktorých platnosť uplynula v januári či februári 2020.[46] Bez ohľadu na to, že spis predložený Súdnemu dvoru neobsahuje nijaký konkrétny príklad kontroly alebo návrhu na disciplinárne konanie, ktorý by mohol vyvolávať obavy z vonkajšieho vplyvu alebo zneužívania právomoci Dozorného orgánu, pokračovanie fungovania takéhoto orgánu bez presného a konkrétneho časového obmedzenia len zvyšuje riziko vzniku takejto udalosti.[47]

57. Okrem neistoty týkajúcej sa vývoja individuálnej situácie členov Dozorného orgánu *a priori* neobmedzené predĺženie funkčného obdobia dotknutých osôb bez toho, aby boli vymedzené vhodné opatrenia na nápravu zablokovania postupu obmeny tohto orgánu v blízkej budúcnosti, vedie k tomu, že ústavný mechanizmus upravujúci tento orgán je zbavený akéhokoľvek zmyslu a vzhľadom na zloženie a fungovanie Dozorného orgánu vyvoláva oprávnené pochybnosti vo vnímaní osôb podliehajúcich súdnej právomoci, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť tohto orgánu vonkajšími činiteľmi a predovšetkým priamymi alebo nepriamymi vplyvmi zákonodarnej a výkonnej moci, ale aj o pokiaľ ide o jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom, a môže tak viesť k chýbajúcemu dojmu nezávislosti alebo nestrannosti tohto orgánu, ktorá by mohla narušiť dôveru, ktorú musí súdnictvo v demokratickej spoločnosti vzbudzovať u uvedených osôb podliehajúcich súdnej právomoci[48]. V takejto situácii nemožno predpokladať, že Dozorný orgán môže za každých okolností konať mimo akéhokoľvek podozrenia zo zaujatosti.[49]

58. Predĺženie funkčného obdobia členov takého orgánu, akým je Dozorný orgán, by podľa môjho názoru malo byť prípustné len výnimočne a prechodne, čo predpokladá čo najrýchlejší návrat do normálneho stavu, a teda nie je zlučiteľné so striktným uplatňovaním zásady kontinuity, ktorá nesmie viesť k možnosti predĺžiť na neurčito skončené funkčné obdobie, ktoré v prejednávanej veci nemožno bezprostredne obnoviť, lebo inak by došlo k porušeniu zásady proporcionality. Preukázané predĺženie funkčného obdobia členov Dozorného orgánu o viac než tri roky bez akejkoľvek reálnej perspektívy odblokovania postupu vymenovania v blízkej budúcnosti nemá výnimočnú a prechodnú povahu. Nakoniec dodávam, že funkčný *status quo* nemôže vôbec zabezpečiť zodpovednosť zlyhávajúceho politického orgánu, ktorý by si prípadne želal zachovať vo funkciách osoby s kompatibilnou politickou príslušnosťou a zabrániť obmene Dozorného orgánu na základe otvorenejšieho spôsobu výberu uchádzačov.

59. Vzhľadom na uvedené úvahy je potrebné na prvú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave, ako ju vykladá vnútroštátna judikatúra, ktorá povoľuje členom orgánu voleným Parlamentom na vopred stanovené funkčné obdobie, ktoré nie je možné bezprostredne obnoviť, a oprávneným kontrolovať činnosť a integritu sudcov a prokurátorov, ako

[46] To v podstate uvádza Komisia v správe o právnom štáte v Bulharsku za rok 2022, pričom svoje konštatovanie spája s konštatovaním týkajúcim sa nárastu obáv, pokiaľ ide o fungovanie a zloženie NSR, a to aj v disciplinárnych konaniach.

[47] V rozsudku z 8. apríla 2014, Komisia/Maďarsko (C-288/12, EU:C:2014:237, body 52 a 53), ktorý sa týkal vnútroštátnej právnej úpravy, ktorou bolo predčasne ukončené funkčné obdobie vedúceho predstaviteľa dozorného orgánu v oblasti ochrany osobných údajov, Súdny dvor rozhodol, že funkčná nezávislosť sama osebe nepostačuje na to, aby dozorné orgány uchránila od akéhokoľvek vonkajšieho vplyvu, a že samotné riziko, že orgány štátneho dohľadu budú môcť politicky ovplyvňovať rozhodnutia dozorných orgánov, postačuje na narušenie nezávislého plnenia úloh týchto orgánov.

[48] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. novembra 2019, A. K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu) (C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, bod 153).

[49] Pozri analogicky rozsudok z 8. apríla 2014, Komisia/Maďarsko (C-288/12, EU:C:2014:237, bod 55).

aj navrhnúť začatie disciplinárneho konania proti sudcom a prokurátorom, *de facto* pokračovať po skončení svojho funkčného obdobia vo výkone svojej funkcie po dobu neurčitú bez toho, aby boli vymedzené vhodné opatrenia na nápravu zablokovania postupu obmeny členov tohto orgánu v blízkej budúcnosti, ak táto právna úprava nie je koncipovaná tak, aby u osôb podliehajúcich súdnej právomoci nevyvolávala nijaké oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o využívanie výsad a funkcií tohto orgánu ako nástroja nátlaku na činnosť týchto sudcov a prokurátorov alebo nástroja politickej kontroly tejto činnosti.

B. O tretej prejudiciálnej otázke

60. Treťou prejudiciálnou otázkou je Súdny dvor vyzvaný, aby určil, či súd, ktorý povolí štátnemu orgánu prístup k osobným údajom o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov, určuje prostriedky alebo účely spracúvania, a preto ho možno považovať za „prevádzkovateľa“ v zmysle článku 4 bodu 7 GDPR.

61. Na zodpovedanie tejto otázky je potrebné vymedziť rozsah a miesto operácie „spracúvania“ osobných údajov, o ktoré ide vo veci samej. [50]

62. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že pojem „spracúvanie“ zahŕňa akúkoľvek operáciu s osobnými údajmi alebo súbormi osobných údajov vykonávanú automatizovanými alebo neautomatizovanými prostriedkami, napríklad okrem iného „získavanie“, „prehliadanie“, „využívanie“, „poskytovanie prenosom, šírením alebo poskytovanie iným spôsobom“. Okrem toho spracúvanie osobných údajov môže pozostávať z jednej alebo viacerých operácií, pričom každá z nich sa týka jedného z rôznych štádií, z ktorých môže spracúvanie osobných údajov pozostávať. [51]

63. Z návrhov na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že súdny orgán povoľuje banke poskytnúť Dozornému orgánu informácie týkajúce sa účtov a vkladov sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov. Tieto informácie, ktoré uchovávala banka, potom získava, prehliada a využíva Dozorný orgán na účely odhaľovania prípadného konfliktu záujmov. Z toho vyplýva, že poskytnutie informácií, ktoré sú predmetom bankového tajomstva, na základe povolenia súdneho orgánu sa považuje za spracovateľskú operáciu, ktorá je súčasťou postupu pozostávajúceho z viacerých etáp, na ktorých sa postupne zúčastňujú banka, súdny orgán a Dozorný orgán.

64. Vzhľadom na to je potrebné určiť, či súd, ktorý povoľuje takéto poskytnutie, možno považovať za „prevádzkovateľa“ v zmysle článku 4 bodu 7 GDPR.

65. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľ sledovaný GDPR, ktorý vyplýva z jeho článku 1, ako aj z jeho odôvodnení 1 a 10, spočíva najmä v zabezpečení vysokej úrovne ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb, najmä ich práva na súkromie v súvislosti so spracúvaním osobných

[50] Treba spresniť, že pojem „prevádzkovateľ“ predpokladá existenciu „spracúvania“ osobných údajov. Pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. januára 2024, État belge (Údaje spracúvané úradným vestníkom) (C-231/22, EU:C:2024:7, bod 26).

[51] Rozsudok z 29. júla 2019, Fashion ID (C-40/17, EU:C:2019:629, bod 72). Pre úplnosť zdôrazňujem, že tento rozsudok sa týka výkladu pojmu „spracovanie“, ako bol definovaný v článku 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/[ES] z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355). Hoci táto smernica už nie je účinná a nahradilo ju GDPR, výklad poskytnutý Súdnym dvorom si zachováva relevantnosť aj v rámci uplatňovania tohto nariadenia. Definícia tohto pojmu totiž zostáva v oboch nástrojoch rovnaká s výnimkou drobných formálnych zmien.

údajov zakotveného v článku 8 ods. 1 Charty a v článku 16 ods. 1 ZFEÚ. Na tento účel normotvorca Únie prijal širokú definíciu [52] pojmu „prevádzkovateľ“, ktorej cieľom je zaručiť účinnú a úplnú ochranu dotknutých osôb. [53]

66. Pojem „prevádzkovateľ“ je neoddeliteľne spojený s kontrolou, ktorú má osoba alebo subjekt nad spracúvaním osobných údajov. [54] Presnejšie článok 4 bod 7 GDPR vymedzuje pojem „prevádzkovateľ“ ako fyzickú alebo právnickú osobu, orgán verejnej moci, agentúru alebo iný subjekt, ktorý sám alebo spoločne s inými určí účely a prostriedky spracúvania osobných údajov. [55] V tomto ustanovení sa tiež uvádza, že v prípade, že sa účely a prostriedky tohto spracúvania stanovujú v práve členského štátu, možno prevádzkovateľa alebo konkrétne kritériá na jeho určenie určiť v tomto práve.

67. Zo znenia tohto článku teda vyplýva, že identifikácia prevádzkovateľa je založená na dvoch metódach. Treba totiž preskúmať, či právnická osoba alebo subjekt sám alebo spoločne určuje účely a prostriedky predmetného spracúvania, alebo či sú tieto účely a prostriedky určené vnútroštátnym právom.

68. Ak sú účely a prostriedky spracúvania určené vnútroštátnym právom, podľa najnovšej judikatúry je potrebné overiť, či toto právo určuje prevádzkovateľa alebo stanovuje konkrétne kritériá uplatniteľné na jeho určenie. Určenie prevádzkovateľa vnútroštátnym právom môže byť nielen explicitné, ale aj implicitné. V prípade implicitného určenia sa však vyžaduje, aby toto určenie vyplývalo s dostatočnou istotou z úlohy, poslania a právomocí zverených dotknutej osobe alebo subjektu. [56]

69. V prejednávanej veci z návrhov na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa článku 132a ods. 6 bulharskej Ústavy Dozorný orgán zodpovedá okrem iného za vykonávanie kontrol integrity a konfliktov záujmov sudcov a prokurátorov. V tejto súvislosti preveruje v súlade so zákonom o súdnej moci [57] majetkové priznania a vyhlásenia o neexistencii konfliktu záujmov, ktoré sú mu sudcovia a prokurátori povinní predkladať. Dozorný orgán zverejňuje tieto priznania a vyhlásenia na svojej internetovej stránke a uchováva ich v elektronickom verejnom registri. [58] Okrem toho z článku 20 zákona o ochrane osobných údajov vyplýva, že členovia Dozorného orgánu sú povinní neposkytovať informácie, ktoré sú predmetom tajomstva chráneného zákonom a o ktorých sa dozvedeli pri výkone svojej činnosti.

[52] Rozsudok z 24. februára 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Spracovanie osobných údajov na daňové účely) (C-175/20, EU:C:2022:124, bod 35).

[53] Rozsudok zo 7. marca 2024, IAB Europe (C-604/22, EU:C:2024:214, body 53 až 55, ako aj citovaná judikatúra).

[54] Pozri v tejto súvislosti usmernenia 07/2020 k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, prijaté 7. júla 2021, ktoré sú k dispozícii na tejto internetovej adrese: https://edpb.europa.eu/system/files/2023-10/edpb_guidelines_202007_controllerprocessor_final_sk.pdf, bod 20, podľa ktorých „[pojem prevádzkovateľ] sa týka *vplyvu* prevádzkovateľa na spracúvanie na základe *uplatňovania rozhodovacej právomoci*. Prevádzkovateľ je subjekt, ktorý *rozhoduje* o určitých kľúčových prvkoch spracúvania“.

[55] Pojem „účely“ sa vzťahuje na „dôvody“ spracúvania osobných údajov, teda na to, prečo sa tieto údaje spracúvajú, a ciele, ktoré sa tým sledujú. Pojem „prostriedky“ odkazuje na „spôsob“ tohto spracúvania, teda na to, ako sa vykonáva. Prostriedky spracúvania teda zahŕňajú technické a organizačné prvky spracúvania, ako sú uchovávanie, dostupnosť a doba uchovávania osobných údajov. Pozri v tejto súvislosti BYGRAVE, L. A., TOSONI, L.: Article 4(7). Controller. In: KUNER, C., BYGRAVE, L. A., DOCKSEY, C., DRECHSLER, L. (dir.): *The EU General Data Protection Regulation (GDPR): A Commentary*. Oxford: Oxford University Press, 2020, s. 150.

[56] Rozsudok z 11. januára 2024, État belge (Údaje spracúvané úradným vestníkom) (C-231/22, EU:C:2024:7, body 29 a 30). Pozri tiež usmernenia 07/2020 k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, prijaté 7. júla 2021, bod 24, podľa ktorých „častejšie sa však namiesto priameho vymenovania prevádzkovateľa alebo stanovenia kritérií na jeho vymenovanie v právnych predpisoch stanoví úloha alebo uloží povinnosť zbierať a spracúvať určité údaje. V týchto prípadoch je účel spracúvania často určený právnym predpisom. Prevádzkovateľom je zvyčajne subjekt, ktorý právny predpis určil na vykonanie tohto účelu, t. j. tejto verejnej úlohy“.

[57] Odkazujem na článok 54 ods. 1 bod 8, článok 175a ods. 1 a článok 175b ods. 4 zákona o súdnej moci.

[58] Tieto požiadavky sú stanovené v článku 175c ods. 6 a v článku 175d ods. 1 zákona o súdnej moci.

70. Na účely plnenia svojho poslania môže Dozorný orgán získať od bankovej inštitúcie informácie o účtoch a vkladoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov. Konanie prebiehajúce pred vnútroštátnym súdom spadá do tohto rámca. Ak totiž dotknuté osoby nesúhlasili s takýmto poskytnutím informácií, Dozorný orgán môže na základe článku 175e ods. 6 zákona o súdnej moci a článku 62 ods. 6 zákona o úverových inštitúciách požiadať rajonen săd (okresný súd), aby banke nariadil poskytnúť údaje, ktoré sú predmetom bankového tajomstva.

71. Podľa článku 62 ods. 7 zákona o úverových inštitúciách súd rozhodne najneskôr do 24 hodín od doručenia tejto žiadosti, pričom uvedie obdobie, na ktoré sa informácie podliehajúce bankovému tajomstvu vzťahujú. Z informácií, ktoré poskytol vnútroštátny súd,[59] ako aj z pripomienok predložených bulharskou vládou[60] vyplýva, že rajonen săd (okresný súd) sa obmedzuje na preskúmanie jednak toho, či žiadosť pochádza od orgánu verejnej moci alebo verejnoprávneho subjektu podľa článku 62 ods. 6 zákona o úverových inštitúciách, a jednak toho, či osoby, ktorých účty sú predmetom žiadosti o sprístupnenie bankového tajomstva, podliehajú povinnosti podať vyhlásenie v zmysle zákona o súdnej moci.

72. Z tohto vysvetlenia vyplýva, že v rámci konania zavedeného bulharským právom rajonen săd (okresný súd) vykonáva, ako zdôrazňuje vnútroštátny súd, len formálne preskúmanie žiadostí o poskytnutie informácií, ktoré sú predmetom bankového tajomstva, ktoré mu predkladá Dozorný orgán.

73. V tejto súvislosti poukazujem na to, že tento súd, ktorý vo veci koná na podnet Dozorného orgánu, musí o týchto žiadostiach rozhodnúť v mimoriadne krátkej lehote bez toho, aby mohol posúdiť tak relevantnosť tohto poskytnutia informácií z hľadiska cieľa spočívajúceho v odhaľovaní konfliktov záujmov, ako aj podmienky sprístupnenia týchto údajov a ich následné použitie Dozorným orgánom. Okrem toho tieto informácie poskytuje banka priamo Dozornému orgánu, ktorý musí zabezpečiť ich dôvernosť. Tento orgán skúma účty sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov s cieľom overiť súlad ich majetku a v súlade so svojím poslaním, ktoré mu zveruje bulharská Ústava, integritu sudcov a prokurátorov, ako aj overiť prípadnú existenciu konfliktu záujmov.

74. Z týchto skutočností som vyvodil záver, že súd nemá právomoc určiť účely a prostriedky spracúvania osobných údajov, ktoré sú predmetom bankového tajomstva.

75. Naproti tomu je zrejmé, že bulharské právo prinajmenšom implicitne určilo účely a prostriedky spracúvania týchto údajov a určilo Dozorný orgán ako prevádzkovateľa tohto spracúvania v zmysle článku 4 bodu 7 GDPR.

76. Zároveň z tohto určenia účelov a prostriedkov spracúvania vyplýva, že vzhľadom na úlohu, poslanie a právomoci, ktoré mu zverilo vnútroštátne právo, bulharský zákonodarca neurčil, že súd, ktorý povolí poskytnutie týchto informácií Dozornému orgánu, má vykonávať takúto zodpovednosť. Okrem toho sa mi zdá, že samotná okolnosť, že poskytnutie uvedených informácií podlieha povoleniu, ktoré udeľuje súd, nemôže stačiť na to, aby sa tomuto súdu priznalo postavenie „prevádzkovateľa“ spracúvania týchto údajov. Z uvedených skutočností totiž vyplýva, že účelom tohto povolenia je len umožniť Dozornému orgánu spracúvať osobné údaje, ktoré mu poskytne banka, v súlade s účelmi a prostriedkami stanovenými bulharským právom.

[59] Pozri bod 63 návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-332/23.

[60] Pozri bod 26 týchto pripomienok.

77. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa mi zdá, že súd, ktorý povolí štátnemu orgánu prístup k informáciám o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov len za takých podmienok, že predtým overí, že túto žiadosť podal takýto orgán a že sa týka osôb podliehajúcich povinnosti podať majetkové priznanie, nemožno vzhľadom na úlohu, poslanie a právomoci, ktoré mu zveruje vnútroštátne právo, považovať za prevádzkovateľa spracúvania týchto osobných údajov v zmysle článku 4 bodu 7 GDPR.

C. O šiestej prejudiciálnej otázke

78. Šiesta prejudiciálna otázka je položená bez ohľadu na odpoveď Súdneho dvora na tretiu a štvrtú otázku. Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či článok 79 ods. 1 GDPR v spojení s článkom 47 Charty ukladá súdnemu orgánu, ktorý rozhoduje o žiadosti o poskytnutie osobných údajov podanej štátnym orgánom, povinnosť *ex offo* poskytnúť ochranu osobám, ktorých údaje sú predmetom žiadosti, tým, že tomuto orgánu uloží povinnosť poskytnúť informácie o bezpečnostných opatreniach prijatých podľa článku 33 ods. 3 písm. d) GDPR a o ich účinnom uplatňovaní, ak je známe, že uvedený orgán sa v minulosti dopustil porušenia bezpečnosti osobných údajov.

79. Vnútroštátny súd v tejto súvislosti uvádza, že konanie, ktoré pred ním prebieha, nemá kontradiktórnu povahu, keďže osoby, ktorých sa žiadosti o poskytnutie informácií o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov týkajú, nie sú účastníkmi tohto konania.[61] Usudzuje, že keby sa musel v súlade s požiadavkami bulharského práva obmedziť na čisto formálne preskúmanie týchto žiadostí, dotknuté osoby by boli zbavené práva na účinný súdny prostriedok nápravy zaručeného ustanoveniami článku 79 ods. 1 GDPR v spojení s článkom 47 Charty.

80. Z toho vyplýva, že na zodpovedanie tejto prejudiciálnej otázky je potrebné určiť, či tieto ustanovenia ukladajú súdu rozhodujúcemu v takomto konaní povinnosť *ex offo* preskúmať dostatočnosť opatrení určených na predchádzanie akémukoľvek neskoršiemu porušeniu bezpečnosti osobných údajov, o poskytnutie ktorých sa žiada.

81. Podľa môjho názoru z účelu ustanovení článku 79 ods. 1 GDPR vyplýva, že odpoveď na túto otázku môže byť len záporná.

82. V tejto súvislosti sa mi zdá, že problematiku bezpečnosti informácií, ktoré sú predmetom bankového tajomstva, na ktorú poukazuje vnútroštátny súd, je potrebné posudzovať z hľadiska povinností prevádzkovateľa, ktorých základné črty treba pripomenúť.

83. V prvom rade prevádzkovateľ je povinný zabrániť akémukoľvek porušeniu bezpečnosti osobných údajov. Konkrétne je na základe článku 5 ods. 2 GDPR zodpovedný za súlad so zásadami spracúvania týchto údajov uvedenými v odseku 1 a musí vedieť tento súlad preukázať. Tento prevádzkovateľ musí najmä v súlade so zásadou integrity a dôvernosti osobných údajov, ktorá je uvedená v článku 5 ods. 1 písm. f) tohto nariadenia, zabezpečiť, aby sa takéto údaje spracúvali spôsobom, ktorý zaručuje primeranú bezpečnosť týchto údajov prostredníctvom primeraných technických alebo organizačných opatrení. Podľa článku 32 ods. 1 uvedeného nariadenia tieto opatrenia musia zaistiť úroveň bezpečnosti primeranú riziku spracúvania.

[61] Treba tiež spresniť, že podľa článku 62 ods. 7 zákona o úverových inštitúciách proti rozhodnutiu rajonen săd (okresný súd) nie je prípustný opravný prostriedok.

84. V druhom rade prevádzkovateľ je povinný reagovať na akékoľvek porušenie bezpečnosti osobných údajov. V tomto ohľade článok 33 ods. 1 GDPR ukladá tomuto prevádzkovateľovi povinnosť oznámiť predmetné porušenie príslušnému dozornému orgánu, pričom v súlade s odsekom 3 písm. d) tohto článku opíše opatrenia, ktoré navrhuje prijať na účely nápravy tohto porušenia, v prípade potreby vrátane opatrení na zmiernenie jeho potenciálnych nepriaznivých dôsledkov.

85. Práve v kontexte týchto ustanovení je potrebné preskúmať účel súdneho prostriedku nápravy stanoveného v článku 79 ods. 1 GDPR. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v kapitole VIII tohto nariadenia nazvanej „Prostriedky nápravy, zodpovednosť a sankcie“ normotvorca Únie zaviedol v prospech osôb dotknutých spracúvaním osobných údajov rôzne prostriedky nápravy pred správnymi alebo súdnymi orgánmi, pričom každý z týchto prostriedkov nápravy musí byť možné uplatniť bez toho, aby boli dotknuté ostatné. [62]

86. V prvom rade článok 77 ods. 1 GDPR stanovuje, že každá dotknutá osoba má právo podať sťažnosť dozornému orgánu, ak sa domnieva, že spracúvanie osobných údajov je v rozpore s týmto nariadením. Ďalej podľa článku 78 ods. 1 uvedeného nariadenia každá fyzická alebo právnická osoba má právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči právne záväznému rozhodnutiu dozorného orgánu, ktoré sa jej týka.

87. Napokon článok 79 ods. 1 GDPR nazvaný „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi“ zaručuje každej dotknutej osobe právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s uvedeným nariadením došlo k porušeniu jej práv ustanovených v tomto nariadení. Podľa judikatúry Súdneho dvora tento článok nezbavuje dotknutú osobu povinnosti, ktorá jej vyplýva z článku 82 ods. 1 tohto nariadenia, preukázať, že skutočne utrpela majetkovú alebo nemajetkovú ujmu. [63]

88. Podľa môjho názoru zo znenia týchto dvoch posledných článkov jednoznačne vyplýva, že účelom prostriedku nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi je náhrada ujmy spôsobenej v dôsledku predchádzajúceho porušenia práv, ktoré priznáva GDPR. Naproti tomu zo znenia uvedených článkov nijako nevyplýva, že by súd mal povinnosť *preventívne* overiť, že prevádzkovateľ spracúvania osobných údajov prijal opatrenia vhodné na zabránenie akémukoľvek ďalšiemu porušeniu týchto práv.

89. V tejto súvislosti je potrebné určiť, aký vplyv majú ustanovenia článku 47 Charty na výklad článku 79 ods. 1 GDPR.

90. Ako vyplýva z odôvodnenia 141 tohto nariadenia, [64] cieľom ustanovení článku 79 ods. 1 je vykonať právo na účinný prostriedok nápravy zakotvené v článku 47 Charty. Inak povedané, normotvorca Únie už toto právo zahrnul pri príprave ustanovení upravujúcich prostriedky nápravy, ktoré dotknutá osoba môže uplatniť voči prevádzkovateľovi.

[62] Rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (C-132/21, EU:C:2023:2, bod 34).

[63] Rozsudok z 11. apríla 2024, juris (C-741/21, EU:C:2024:288, bod 39). Naproti tomu v rámci žaloby o náhradu škody založenej na článku 82 GDPR dotknutý prevádzkovateľ nesie dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie primeranosti bezpečnostných opatrení, ktoré prijal na základe článku 32 tohto nariadenia. Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. decembra 2023, Nacionalna agencija za prihodite (C-340/21, EU:C:2023:986).

[64] V tomto odôvodnení sa uvádza, že „*každá dotknutá osoba by mala* mať právo podať sťažnosť na jednom dozornom orgáne, a to predovšetkým v členskom štáte svojho obvyklého pobytu, a *mať v súlade s článkom 47 Charty právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že boli porušené jej práva podľa tohto nariadenia*, alebo ak dozorný orgán nereaguje na sťažnosť, čiastočne alebo v plnom rozsahu ju odmietne, nevyhovie jej alebo nekoná v prípade, keď je takéto konanie nevyhnutné na ochranu práv dotknutej osoby“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

91. Z toho vyplýva, že podľa judikatúry Súdneho dvora aspekty prostriedkov nápravy stanovených v článku 77 ods. 1, v článku 78 ods. 1 a v článku 79 ods. 1 GDPR musia byť stanovené v súlade s právom na účinnú súdnu ochranu. Z tohto hľadiska je úlohou členských štátov, aby sa v rámci svojej procesnej autonómie ubezpečili, že náležitosti uplatnenia týchto prostriedkov nápravy poskytujú dotknutým osobám konkrétnu možnosť zabezpečiť ochranu práv, ktoré im toto nariadenie priznáva. [65]

92. Práve s prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti je potrebné analyzovať úlohu, ktorú bulharský zákonodarca zveril vnútroštátnemu súdu.

93. Je pravda, že na základe rozhodnutia bulharského zákonodarcu súd vykonáva v rámci konania, ktoré nemá kontradiktórnu povahu, len čisto formálne preskúmanie žiadostí o poskytnutie informácií o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov, ktoré mu predkladá Dozorný úrad. Napriek tomu a napriek jeho obmedzeným právomociam však z článku 79 ods. 1 GDPR nijako nevyplýva, že by tento súd mal mať pred rozhodnutím o týchto žiadostiach právomoc preskúmať *ex offo* dostatočnosť opatrení prijatých na zabránenie akémukoľvek ďalšiemu porušeniu bezpečnosti týchto osobných údajov.

94. Zastávam totiž názor, že z dôvodov, ktoré som uviedol, vnútroštátne právo určilo Dozorný orgán ako prevádzkovateľa spracúvania informácií, ktoré sú predmetom bankového tajomstva, ktorých poskytnutie nariaďuje súdny orgán. Z toho vyplýva, že Dozorný orgán je v tomto postavení povinný prijať všetky opatrenia stanovené v GDPR vhodné na zaistenie bezpečnosti informácií, ktoré získal.

95. Z tohto hľadiska na dosiahnutie súladu so systémom zavedeným v GDPR stačí, aby v súlade s článkom 79 ods. 1 tohto nariadenia osoby, ktorých sa toto poskytnutie údajov týka, mohli v prípade porušenia práv, ktoré im uvedené nariadenie priznáva, uplatniť voči Dozornému orgánu súdny prostriedok nápravy v súlade s procesnými pravidlami zaručujúcimi dodržiavanie práva na účinnú súdnu ochranu zakotveného v článku 47 Charty. [66]

96. Vzhľadom na všetky tieto úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal tak, že s výhradou uvedeného článok 79 ods. 1 GDPR v spojení s článkom 47 Charty neukladá povinnosť, aby súd, ktorý je v súlade s vnútroštátnym právom poverený rozhodnúť po skončení konania, ktoré nemá kontradiktórnu povahu, o žiadosti o poskytnutie informácií o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov, *ex offo* overil, že prevádzkovateľ prijal vhodné opatrenia na zabránenie akémukoľvek neskoršiemu porušeniu bezpečnosti týchto osobných údajov.

[65] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. januára 2023, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (C-132/21, EU:C:2023:2, body 51 a 52, ako aj citovaná judikatúra).

[66] V tejto súvislosti poznamenávam, že článok 39 zákona o ochrane osobných údajov stanovuje, že dotknutá osoba môže v prípade porušenia svojich práv podľa GDPR a uvedeného zákona napadnúť úkony a konanie prevádzkovateľa a sprostredkovateľa na súde. V rámci tohto konania môže dotknutá osoba požadovať náhradu ujmy, ktorá jej vznikla v dôsledku nezákonného spracúvania osobných údajov prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom.

VI. Návrh

97. Vzhľadom na všetky uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prvú, tretiu a šiestu otázku, ktoré mu položil Sofijski Rajonen săd (Okresný súd Sofia, Bulharsko), takto:

1. Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ, v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave, ako ju vykladá vnútroštátna judikatúra, ktorá povoľuje členom orgánu voleným Parlamentom na vopred stanovené funkčné obdobie, ktoré nie je možné bezprostredne obnoviť, a oprávneným kontrolovať činnosť a integritu sudcov a prokurátorov, ako aj navrhnúť začatie disciplinárneho konania proti sudcom a prokurátorom, *de facto* pokračovať po skončení ich funkčného obdobia vo výkone svojich funkcií po dobu neurčitú bez toho, aby boli vymedzené vhodné opatrenia na nápravu zablokovania postupu obmeny členov tohto orgánu v blízkej budúcnosti, ak táto právna úprava nie je koncipovaná tak, aby u osôb podliehajúcich súdnej právomoci nevyvolávala nijaké oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o využívanie výsad a funkcií tohto orgánu ako nástroja nátlaku na činnosť týchto sudcov a prokurátorov alebo nástroja politickej kontroly tejto činnosti.

2. Článok 4 bod 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov),

   sa má vykladať v tom zmysle, že:

   súd, ktorý povolí štátnemu orgánu prístup k informáciám o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov len za takých podmienok, že predtým overí, že túto žiadosť podal takýto orgán a že sa týka osôb podliehajúcich povinnosti podať majetkové priznanie, nemožno vzhľadom na úlohu, poslanie a právomoci, ktoré mu zveruje vnútroštátne právo, považovať za prevádzkovateľa spracúvania týchto osobných údajov.

3. Článok 79 ods. 1 nariadenia 2016/679 v spojení s článkom 47 Charty základných práv

   sa má vykladať v tom zmysle, že:

   súd, ktorý je v súlade s vnútroštátnym právom poverený rozhodnúť po skončení konania, ktoré nemá kontradiktórnu povahu, o žiadosti o poskytnutie informácií o stavoch na bankových účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov, nie je povinný *ex offo* overiť, že prevádzkovateľ prijal vhodné opatrenia na zabránenie akémukoľvek neskoršiemu porušeniu bezpečnosti týchto osobných údajov. Vnútroštátne právo však musí zabezpečiť, aby procesné pravidlá súdnych prostriedkov nápravy, ktoré môžu osoby, ktorých sa toto poskytnutie údajov týka, uplatniť na základe tohto článku 79 ods. 1 voči prevádzkovateľovi, zaručovali právo na účinnú súdnu ochranu uvedené v článku 47 Charty základných práv.